

[Baadsgaard]

satte vej: privatbilismen stiger, og den kollektive trafik går ned. Hvilke midler vil regeringen bringe i anvendelse? Det er stadig væk uklart, også efter denne besvarelse.

Miljøministeren nævnte i sin besvarelse en hel del midler, man ville tage i anvendelse, og det var gode og smukke ting og gode og smukke ord. Nye retningslinier for kommunerne, udvalgsarbejde mellem ministerier og kommuner, udredningsarbejde osv. Det er godt alt sammen. Men hvor er de konkrete initiativer? Jeg tror ikke, man undgår at tage mere konkrete midler i brug, f.eks. gennem kommuneplanlægningen.

Der kan være mange konkrete elementer at tage i brug i forbindelse med en forbedring af trafikforholdene: Trafiksanering og kollektiv trafik, bedre cykeltrafikforhold har jeg nævnt, parkeringspolitik og restriktioner f.eks. i form af bompenger kunne også nævnes. Det er alt sammen midler, jeg mener der skal kunne spilles på i kommunerne. Men jeg mener også, det er op til en kommunal afgørelse, hvilke elementer man vil bringe i anvendelse for at nå de overordnede mål, som jeg mener kan fastsættes herinde. Jeg forstod på miljøministeren, at hun var enig i, at man fra statens side skal fastsætte de overordnede mål, men jeg blev ikke helt klar over hvordan.

Helt afgørende for bymiljøet og livsbetingelserne er boligforholdene i byerne. Vi ser jo, hvordan boligkvarterer forfalder mange steder, og byfornyelsen kan knap følge med. Hvad vil regeringen gøre på dette område? Vi synes, det er godt, at byfornyelsesmidlerne er sat op, men de er stadig alt for små til at klare de problemer, vi står over for. Samtidig med at man har forøget byfornyelsesmidlerne, har man for øvrigt bortskåret de tilskud, der blev givet til energibesparende foranstaltninger i den ældre boligmasse, og det betyder faktisk, at vores energiproduktion i byerne skal være meget større, end det ellers var nødvendigt. Det er økonomisk u hensigtsmæssigt, og det medfører en forværing af de bymiljøforhold, vi har. Det er ikke hensigtsmæssigt – ja, jeg vil endda sige, at det er udtryk for mangel på en ordentlig boligpolitik – en negativ bypolitik.

Det kan også undre, at regeringen er så tøvende, når det drejer sig om at give lejerne og beboerne i øvrigt større indflydelse og medbestemmelse på vedligeholdelse og forbedring i

udlejningssektoren. Hvad har boligministeren imod den form for demokratisering og ansvarliggørelse? Der er uanede menneskelige ressourcer til rådighed, og jeg tror også, der er stor interesse og vilje til en aktiv indsats for at forbedre forholdene, hvis man fra regeringens side ville inddrage lejerne og beboerne i øvrigt i et medspil.

Rundt om i mange byer, også i Danmark, gøres der i disse år forsøg og eksperimenter inden for byøkologien. Det drejer sig om genbrug og affaldsbegrænsning, alternativ energi, vandbesparelser osv. Jeg tror, det er nødvendigt for at skabe endnu flere erfaringer, at vi får nogle flere forsøg og eventuelt også demonstrationsprojekter i gang. Hvorfor ikke åbne for forsøg af den art i forbindelse med byfornyelse, eller hvor en ejendom eller en karré har lyst til og mulighed for at gøre forsøget? På lang sigt bliver vi jo nødt til at løse vore energi- og affaldsproblemer på en mere bæredygtig måde, end vi gør i dag, og vi kan ikke tidligt nok komme i gang med at ændre kursen. Derfor er der behov for sådanne tiltag, og dem savner jeg helt i regeringens besvarelse.

Miljøministeren henviste flere gange til igangværende eller forestående udredninger, undersøgelser og analysearbejde, som jeg tidligere har nævnt. Det peger frem mod næste skridt, og næste skridt bør være et handlingsprogram, der tager problemerne op tværmindustrielt for at løse dem i en større sammenhæng. Det er derfor, vi vil anbefale Folketinget at vedtage det fremsatte forslag om motiveret dagsorden.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Det var morsomt at høre de to foregående indlæg fra oppositionen. Deres hovedindhold var kritik af ministerens manglende konstruktivitet, hvorved de to indlæg i sig selv blev uhyre lidt konstruktive.

Forespørgslen gælder byernes miljø- og trafikproblemer. Lad os begynde med det første ord: »byerne«. Det er så åbenbart København og provinsbyerne, forespørgerne tænker på, men det er jo karakteristisk for vores samfund her mod slutningen af århundredet, at de allerfleste af os efterhånden lever på byvis, og denne bylevemåde er truet i en række andre samfund, hvor forretningerne og mange institutioner forsvinder.